

Publicerad 2005-11-20 22:20 av Beng-tze

Han, jag och Gud.

Han kom upp en dag till min li½genhet. Han hade vi½djat om en inbjudan.

Jag sa vi½lkommen. Du kan ta med cigg.

Vad saken gi½llde var aldrig klar. Allra minst fi½r honom. Det hade fallit pi½ mig att styra upp det. Hur en mi½nniska kan fungera si½, det i½r konstigt. Men tyvi½rr gi½r vi alla det. Ni½r det gi½ller att bli till si½ vet ingen ni½gonting. Di½ i½r allt svart och utan hi½llbara svar. Fi½rst ni½r vi hittar ri½tt kan vi bi½rja fi½rsti½ hur vi½ra tankar bara i½r tillfi½lliga. Bristfi½lliga.

I min egna enfald antog att jag allting handlade om synd fi½r honom. Det gav en viss trygghet. Vore hans problem bara en synd, och synden bara en idioti, si½ hade jag inget att frukta.

Hade jag fel di½r, ja di½ visste jag inget, och di½ var allt i½ndi½ fi½rgi½ves. Han vore vi½lkommen i½ver.

Men fel. Jag i½r en av dom som med i½ppna i½gon korsat gri½nsen till di½dens, det andra riket. Och jag kommer ih½g det jag li½rde mig. Sen dess har det inte funnits en enda stund av tomhet i mig. Jag har bi½rjat veta di½r jag innan bara anat. Det vore tryggt att si½ga att jag inte tror att jag har fel.

i½ndi½ finns det utryme fi½r felsteg. Att tro att jag har den fi½rsta tanken och att den fi½rsta tanken i½r den bi½sta tanken i½r riskabelt. Det vore galet, fi½rvirrat, att tro att man i½r fi½rst pi½ allt. Och i½r man inte fi½rst i½r man kanske inte bi½st. Si½ hemligheten ligger i att gi½ra si½ bra man kan.

Och jag ri½ker mina cigaretter.

Jag tror synden i½r det on½diga. Idealet i½r att handla utifri½n den vi½g man utstakat fi½r sig sji½lv. Det finns en Guds vilja som vi li½r oss i efterhand. Jag hade li½nge gjort det till min vi½g att spekulera i den. Och Gud hade i sin visdom gjort i½ven denna vi½g till en fruktsam vi½g. Nu, ni½r jag tittar pi½ mig, ki½nner jag mig som ett barn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Beng-tze med Poeter.se id #1039 innehar upphovsrätten